

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1915"

Személy

Helyszám

Szerző: .....

Cím: *Bpest élelmezése.*

Forrás: *Magyarország*

Bp.

1915 VI. 24.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Budapest élelmezése

— A jövő —

(Saját tudósítónktól.) Küszöbén a jövő termés felhasználásának, a székesfőváros polgármestere, *Bárczy István*, a sajtó útján nyilatkozik a főváros ellátásának, élelmezésének nagy kérdéseiről. A nyilatkozatnak több jelentős pontja van. Ezeknek egy része örvendetes, más része komoly.

Örvendetes, hogy a liszt, a kenyérféle napról-napra javul s rövidesen eltűnik a kukorica a fővárosi kenyérből s megjelenik a rég nélkülözött omlós, fehér cipó, a ropogós zsemlye, a kifli és egyéb kedvenc péksüteménye a fogyasztó közönségnek. Örvendetes az is, hogy a főváros jövő évi lisztükségletéről a város már most gondoskodik, maga biztosítja az egész készletet, az egész lakosság szükségletét előre beállítja s így senkinek sem kell kapkodni, senkinek sem kell lótnifutni liszt után, a főváros annyit biztosít, hogy minden embernek elege legyen.

A komoly része a tájékoztatásnak az, hogy a *hus*, a *tej*, a *tojás* ügye nem áll a legjobban s a főváros alighanem csak igen nagy erőfeszítéssel, esetleg áldozatokkal tud valami eredményt elérni. De el van szánva erre is és nem riad vissza a hatóság semmiféle akadálytól, ha arról van szó, hogy a közönség érdekeit megvédje s a drágaságot csökkentse.

A polgármester nyilatkozata

Az élelmezési kérdésekről különben általánosságban a következőket mondotta *Bárczy* polgármester lapunk munkatársának:

— Amióta a városi közgyűlés a népélelmező-bizottságot kiküldte s magam is intenzívebben, mondhatnám majdnem teljesen a közlelmezési kérdésekkel s azok minden részletével foglalkozom, meglehetősen meggyőződtem arról, amit az eddigi dolgok ismerete mellett is tudtam. Ez pedig az, hogy a meglévő drágaság legfőbb okainak elhárítása teljességgel nem áll a fővárosnak módjában, ezek az okok a fővárostól majdnem teljesen függetlenek, viszont azonban azt is látom, hogy a közlelmezésnek alig van olyan ága, ahol a meglévő bajokon többé-kevésbé enyhíteni ne lenne módunkban. Ehhez azonban gyors elhatározások, ha lehet, még gyorsabb tettek szükségesek.

Ami az egyes élelmicikket illeti, első sorban itt van a liszt. A *lisztkérdés* napról-napra javulóban van s ma már abban a helyzetben vagyunk, hogy a jövő hó elején megkezdhetjük a heti 30 dekás és immár teljesen kukoricamentes heti lisztadagok utalványozását. A *községi kenyér* minőségét is sikerült megjavítanunk s most arról gondoskodunk, hogy a pékeknek is jobb lisztanyag kiutalásával ehhez módot nyujtsunk. Minden remény megvan, hogy a liszt ellátása körül hamarosan a normális viszonyok fognak beállni. Minenkünk, a fővárosnak, lesz elegendő lisztünk és gondoskodni fogunk, hogy az új terméshől reánk eső rész, szóval annyi, mint amennyi Budapestnek a jövő aratásig elegendő, nemcsak elvben, de valóságban itt helyben mind meglegyen. Ha a lakosság észszerűen fogja fel a dolgot és nem kapkod majd az új lisztért, — abban a tudatban, hogy jut mindenkire ele-

gendő, — akkor nem is kell majd korlátozni a lisztfogyasztást.

A *hus* egyike ama tipikus élelmiszereknek, melynek biztosítása tudvalevőleg nem teljesen rajtunk áll. De amit megtehetünk, megtettük a husellátás biztosítására. Vásároltunk és rendeltünk állatokat, husokat és huspótló anyagokat s most azon fáradozunk, hogy a vágott hus árát arányosítsuk az élőmarha-árakkal. Ezt elősegítendő, foglalkozunk azzal a tervvel, hogy különösen a város külső részein hatósági égisz alatt mészárszékeket állítunk fel. Ezenkívül a nyershus és huskonzervek importálását folytatni fogjuk.

A *tojásdrágaság* fő oka a még mindig nagymérvű külföldre való kivitel. A kivitel sürgős korlátozása, sőt megszüntetése kívánatos e téren, ezt pedig csak a kormány teljes támogatásával érhetjük el. Ellenkező esetben nemcsak a tojásdrágaságon nem lehet segíteni, de tojáshiány is lesz.

A *tejfelállításra* vonatkozólag mindent meg akarunk tenni, hogy biztosítsuk a gyermekes családok tejét.

A *zöldsző felhozatala* körül kifejtett akciónknak máris megállapítható sikere van, az árak lényegesen estek s gondunk lesz rá, hogy újabb bevásárlások és felhozatal folytatásával csak erősítsük akciónkat.

A *baromfi, tojás, tej, vaj* és még más néhány cikk beszerzése körül most folytatott munkálkodásunk alkalmából jelentkezik meg igazában az a tény, hogy a fővárosnak a környékről való élelmellátása eddig nem volt a város és az állam részvételével, mert ehhez ez szükséges, a kellő nagy stílusban üzletileg szervezve. Ennek ugyan békeidőben kellett volna megtörténni, de mi nem riadunk vissza, hogy a szervezést most, háboru idején vigyük keresztül.

A népélelmező-bizottság egyik legelső feladata most az, hogy megállapítsa, vajjon melyek még azok az élelmicikkek, mikre feltétlenül maximális árakat kell megszabni. Erre vonatkozólag felterjesztés megy a kormányhoz, hogy mielőbb megkapjuk az engedélyt újabb ármaximálásokra.

Megemlítem még a *panaszirodát*, melynek működése folytonos ellenőrzésem alatt áll s amely minden oda juttatott panaszt azonnal gyökeresen megvizsgál és lehetőleg orvosol.

Legvégül arra kérem a sajtót, nyugtassák meg a közönséget, hogy az élelem ellátása körül minden emberi lehetőség szerint való intézkedést meg fogunk tenni s bátran remélhető, hogy kedvező előjelek közt induló újabb és fokozott tevékenységünknek sikere nem is fog elmaradni.

A kereskedők és a zöldségvásár

A főváros zöldségárusító akciójának az a célja, hogy kellő felhozatal útján a piaci árak szabályozására hasson közbe. Ez az akció természetesen nem akar konkurrenciát támasztani a legális kereskedőszerveknek és viszontelárusítóknak, bár ma már husz piacon árusítják a főváros zöldségét. A cél csupán az, hogy minél szélesebb körben juttassuk a zöldséget a publikumhoz. Ennek érdekében elhatározták azt is, hogy a főváros a felhozott fölös készletekből saját árban megfelelő árut bocsát azoknak a kereskedőknek vagy viszontelárusítóknak a rendelkezésére, akik kötelezik magukat, hogy az így rendelkezésükre bocsátott zöldségeműt a hatóság által megállapított áron adják el a közönségnek. A kereskedők és viszontelárusítók már holnaptól fogva be is szerezhetik ilyen módon a zöldségárut a IX. ker. Mátyás-utca és Közraktár-utca sarkán levő gyűjtőhelyen.

Olcsóbb a burgonya

A vásárcsarnokok igazgatósága értesíti a vásárcsarnoki felügyelőségeket, hogy mátol kezdve a községi bugonya ára 10 fillér kilogrammonként.

A lisztfogyasztás

A központi lisztivatalhoz a tegnapi nap folyamán 376 zsák főzölsztről szóló szelvényt mutattak be a kereskedők. Az utalványrendszer életbeléptetése óta 7381 zsák főzölsztr, vagyis 627.385 kg. került elszámolás alá, melyből 7337 zsák liszt tényleg utalványoztatott is. Holnap, 24-én, lisztjegykiosztás lesz. Ez alkalmából arra kéri a háztulajdonosokat, illetve helyetteseiket, vagy meghatalmazottaikat, hogy a délelőtti órákban tartózkodjanak odahaza, hogy a lisztjegyeket akadálytalanul kikézsíthessék.

A jég

A tanács e hónap elején megállapította a jég legmagasabb eladási árát, még pedig kicsinyben kilogrammonként 4 fillérben, nagyban kilogrammonként 2 és fél fillérben. A tanács rendelkezését az érdekelt jégkereskedők különbözőképpen magyarázták és megtörtént, hogy nagyban való árusok is csak 4 fillérért adtak a jég kilogrammját. A további félmagyarázások elkerülése céljából a tanács most újabb határozatban kimondotta, hogy a jégnek kicsinyben, vagyis 25 kilogrammon aluli mennyiségben való árusítására a kilogrammonként 4 fillérben megszabott ár csakis a házhöz szállított, továbbá utcákon és üzletekben áruba bocsátott jégre vonatkozik. A jéggyárakban, vagy más nagyban való elárusító telepeken a jég ára — a mennyiségre való tekintet nélkül — kilogrammonként két és fél fillérnél drágább nem lehet. A tanács árt a rendőrséghez, hogy a jég árusítását ilyen szempontból szigorúan ellenőrizze.